

ஓம்

ஒன்மாலி

M. கிருஷ்ண தாஸ்

கிருஷ்ண தாஸ்

கிருஷ்ண தாஸ்

கவியோகி

சுத்தானந்த பாரதியார்

M. கிருஷ்ண தாஸ்

உத்மஜோதி நிலையம்,
நாவலப்பிட்டி,
இலங்கை.

of
Hannover
1877

ஒம்

குனமாலை

(சுத்தானந்தர்)

டி. எஸ். ஸ்ரீ.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியர்
மனிவிழா நிலைவு வெளியீடு.

11—5—1957.

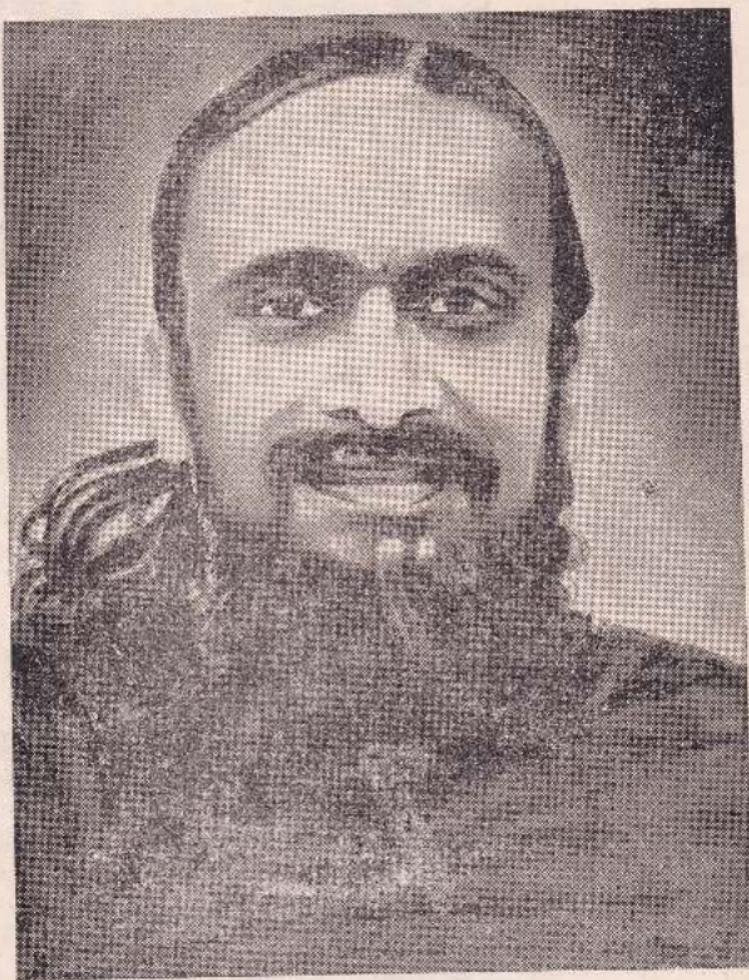
68 70 10 10

(தென்காலாக)

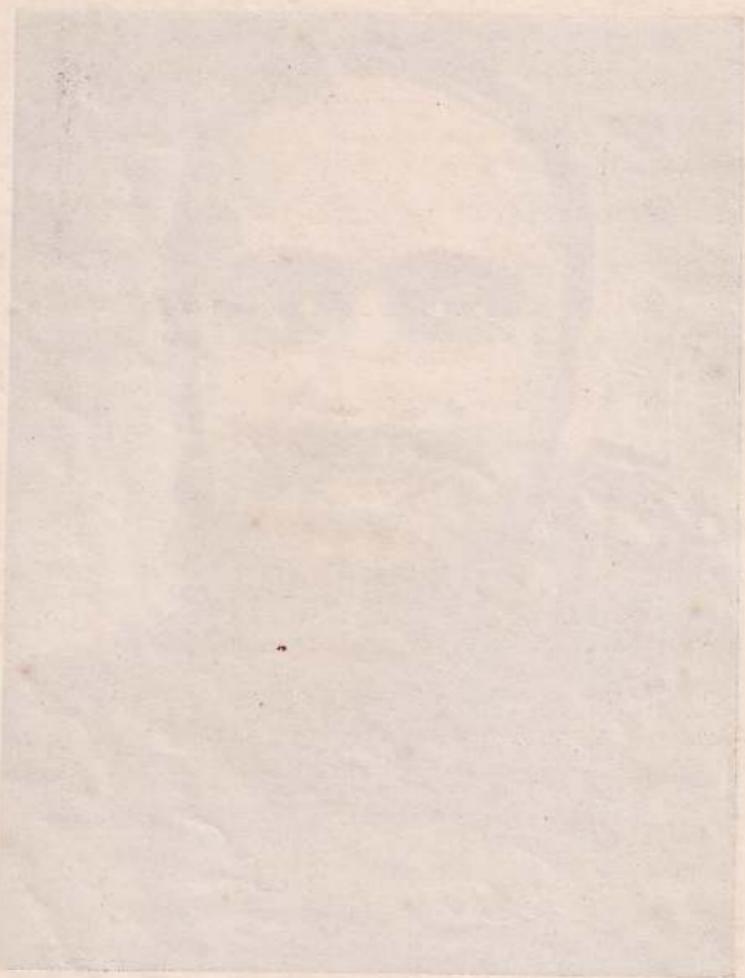
வினாக்கள்

புதுப்புறுத்தும் நோயை
ஒன்றே வீசி விடுவா?

ஸ்ரீ சண்முகநாத அச்சகம், யாழ்ப்பாணம்.

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார்.

Digitized by srujanika@gmail.com

பதிப்புரை.

இந்த ஞான மாலை கவிபோகி சுத்தானங்த பாரதியார் திருவண்ணமலை விருபாக்ஷி குகையில் ஞான சித்தி பெற றப் பாடியது.

ஒவ்வொரு நாளும் பத்துப் பாட்டுப்பாடி பகவான் ரமண மகர்ஷிகளுக்கு விவேதித்து வந்தார். மகர்ஷிகள் இந்தப் பாடல்களில் மிக்க மகிழ்ச்சியடைக்கு இன்னும் இந்த மாதிரி பாடுவதற்கு ஊக்கினார்.

ஆத்ம விசாரத்திற்கும் ஞானசித்திக்கும் இந்த வைராக்கியப் பாடல்கள் சமய சஞ்சீவிபோல உதவும். இதை ஒவ்வொருவரும் மனப்பாடம் செய்து சிக்கித்து சுத்தான்ம சித்தி பெறவேண்டுமென்பது எங்கள் கோக்கம், ஆர்வம்.

சுவாமிகளுடைய மனிவிழா ஞாபகார்த்தமாக இதனை வெளியிடுகின்றோம். அன்பர்கள் படித்துப் பயன்பெறுக,

இன்பமே சூழ்க; எல்லாரும் வாழ்க!

ஆத்மஜோஹி நிலையம்
நாவலப்பிட்டி,
சிலோன்.

ஞானமாலை

1. பரம்பொருளே

மோன மான பரம் பொருளே
மோக சோக தாகமில்லாத
தான மான வுள்ளத்தே
தானென்ற நெழுங்க சுகப்பெருக்கே
வான மான பரவெளிடே
வாக்கு மனமு மேட்டாத
ஞான மான பொருளே யின்
ஞான மாலை அணிக்கருளே!

2. உயிர்க்குயிர்

எல்லா உயிர்க்கு முயிராகி
எல்லாப் பொருளுங்க தானுகி
எல்லாங் கடங்க தனிமுதலாம்
இலகு முன்னைக் கலக்கத்துமீம்
எல்லா வயிரு மென்னுயிரே
எல்லா வுடலு மென்னுடலே
எல்லா மனமு மென்மனமீம்
ஏக மான பரம்பொருளே.

3. முத்தியின்பம் வேண்டும்

கத்தை கத்தை புத்தகங்கள்
கற்றூ லென்ன ? கேட்டுமென்ன ?
சித்த மடங்கி யுள்ளத்தே
சீவ லிங்கஞ் சிவமாக

பக்தி ஞானம் பயின்றுலகப்
பற்றற் றள்ளே அருள்பழுத்த
முக்தி யின்பம் வேண்டுமையே
மோன மான முதற்பொருளே.

4. சுகக்களை

அங்கு மின்கும் அலைபாதே
அருகே யமர்த்தி யானக்தம்
இங்கே யுள்ள தற்யென்றென்
இதயங் தொட்ட சுகக்கன்லே
எங்கே எங்கே என்பவரை
இருந்த படியே இன்பழுதச்
செங்கை நீட்டி அழூத்தின்ற
சிவமே யுனினைச் சரண்புகுந்தேன்.

5. நானே யென்று சிளம்பாதே

நானே மென்று “சிளம்பாதே
நலமுங் தீது நாடாதே
ஊனே பேணித் திரியாதே
உலகைத் திருத்தப் பாயாதே
வானே யாகி வளியொளியாய்
வரி யாகி வளர்புகியாய்த்
தானே யாகி நீயாகித்
தழூத்த ஒன்றை அறிவாயே.

6. சிற்போதும்

முப்பொழுதும் முஷ்டிமும்
முக்குணமும் முப்பிரிவும்
முப்பொருளும் மும்மஸ்மும்
முடமனக் கட்டுச்சனும்

தற்போதத்தே உண்டாரும்
தன்னைக் கண்டு விழித்திருக்குஞ்
கிற்போதத்தே இருப்பார்க்குச்
சீவனெல்லாஞ் சிவமயமே !

7. நிங்காப் பற்று

தாங்க வொண்ணூத் தலைச்சுமையைத்
தள்ளி யுனது திருவடியில்
ஒங்கும் அழைதி கொண்டுவிட்டேன்
ஒன்றங் கவலீல் யில்லையினி
நீங்க முடியா தினியுன் ஸை
நீ வேறில்லை ; யுளைமறந்து
தூங்க முடியா நூக்கினி லே
துரியா னக்தப் பரம்பொருளே !

8. கூகந்தான்

அகங்கை யற்றுப் போனதுவும்
அழுக்கா ரூழிந்து மறைந்ததுவும்
சகங்க வுடை யாரிடமுஞ்
சண்டை யில்லை ; பகையில்லை ;
மிகுந்த காமச் ஒழுங்கத்துவும்
வேக மான மோகமில்லை ;
சகங்தான் மிச்சம் என்னுள்ளே
சுத்தா னந்தச் சுட்ரோளியே !

9. பிரியேன்

சத்தே யாகிச் சித்தாகிச்
சகசீவ பரங் கடங்கு
சுத்தாத் துவித தத்துவமாம்,
சுக சொருப மறியாதே

வைத்த நிலை தப்பி யின் நும்
வங்குழன்று செல்கின்ற
இத்த மனப் பின்செல்லேன்
பிரியேன் உன்னைப் பெருமானே !

10. மாயனியே !

அகந்தை யென்னும் பேய்ச்சரக்கை
யானு ரென்னும் தடியாலே,
இகந்து பூர்வ வாசனைகள்
ஏறுதிந்த மனமடக்கி,
முகந்து கடலை மழைபொழிந்தே
முய்க்கு போகு முகிற்குலம்போல்
மகிழ்ந்துன் னருளில் மறைக்கிடுவேன்,
மன்று எாடும் மாமணியே !

11. உபசாந்தந்தா

போகங் தந்த சுகத்தினிலும்
புவியோர் தந்த புகழினிலும்
தேகங் தந்த வனப்பினிலும்
செல்வங் தந்த செருக்கினிலும்
மோகங் தந்த துயரமொன்றே
முழுதும் முழுதும் கண்டலுத்தேன் ;
தாகங் நீர வுபசாந்தங்
தந்தா ளன்னைத் தற்பரமே !

12. கனவில் யானை

கனவில் யானை சிங்கத்தைக்
கண்டு விழிக்குங் கதிபோலே,
மனதின் மாயா சாலத்தில்,
வலியச்சிக்கி சிக்கி வசமிழுதே,

எனது யானென் றிறுமாக்கும்
இழிந்த விலையை ஒழித்திடவே,
உனது போதங் தனினினைத்தேன்
உண்மை யறிவுக் சேசியே!

13. மெத்தப் படித்து

மெத்தப் படித்து மேடையிலே,
மேட்டி மையாய்ப் பேசுவதும்,
சுத்தம் போட்டுச் சக்தையெல்லாம்
தாமே திருத்தக் கிளம்புவதும்
புத்தம் புதிய மதமாக்கிப்
புலியை மாற்றப் புகுவதுவும்
சுத்துக் குட்டி வேலையென்றே
கண்டேன் உன்னைக் கண்டதுமே!

14. பித்துத்திரை

சித்தத் திரையைப் போக்கிமிகச்
சிறும் செருக்கின் முளைபோக்கி,
மத்தக் கரியைப் போலெதிர்க்கும்
மமநை தன்னை யுன்னடக்கி
சேத்துச் சங்கற் பங்களொல்லாம்
சீவ சாட்சி யாயிருந்தாற்
சுத்த முத்தி சித்தியெல்லாங்
துலங்கும்; சாந்த நிலையதுவே!

15. சீவ குருவே!

வாய்மை யான வாக்கமுதம்,
வளமை யான பொருளினிமை,
தூய்மை யான சிந்தனைகள்,
சுத்த மான வாழ்வின்பம்,

நோய் களற்ற உடலுறுதி,
நட்பு மான நல்லறிவு
தாய் மணம்போல் அன்புறுதி,
தந்தா ஜென்னீஸ் சிவகுருவே!

16. தீத்திழ்துள்ளே

தித்தித் துள்ளே யள்ளுறுதம்
தேனே ஞான வானமுதீத
எத்தித் கிணிலும் உயிர்க்குயிராய்
இருந்து கழுகின மிகச்சுரக்து
முத்தித் கேங்க வழித்தறப்பாய்
முதல்வா உனது திருவடிக்கே
பித்தாய் நின்று பிதற்றுகின்றேன்
பேதங் சடக்க பெரும்பொருளே.

17. உருகி யுருகி

உருகி யுருகி உள்ள ததில்,
ஊற்றூப் ஆர்வத் தடங்கண்ணீர்
பெருகிப் பெருகிப் பேச்சற்ற
பேரிய மோன வாரிதியை
மருவி மருவிப் பிறதீனைவ
மறந்துன் அன்பு பெருகிவளர்
அருவி மாக வாழேனே?
அருளானந்தப் பரம்பொருளே.

18. பட்டும் அரக்கும்

பட்டும் அரக்கும் உரசிடவே
பற்றிக் கொண்ட மின்னெனிபோல்
கட்டட தன்னைக் கடைந்தவுடன்
களுக்கென் நெழுங்க கனலீப்போல்

நட்டு வார்த்து வளர்த்தவிதை
நாரூங் காட்டும் பசுமையைப்போல்
நிட்டை கூடி நின்னான
நெருப்பா யிருக்க நீயருளே.

19. ஆவில்லாத மங்கை

ஆளில்லா தமங்கையைப் போல்,
அர சில்லாத குடிகளைப் போல்
வாளில்லாத வீரனைப் போல்
வரமில்லாத கவியினைப் போல்,
தோளில்லாத மாலையைப் போல்
சடரில்லாத விளக்கினைப் போல்
தூளில்லாத பூவினைப் போல்
சுத்தா னந்த மில்லாரே.

20. சித்தம் சிவம்!

கள்ளார் பூவின் விருந்தாலே
காடு முழுதும் பூமணமாம்
உள்ளார் ஞானமலர் விரிந்தால்
உலக மெல்லாம் அருள்மணமாம்
புள்ளார் காலை முகத்தினிலே
பூத்துப் பொங்குங் கதிரவன்போல்
தெள்ளார் சித்தஞ் சிவமானால்
சிவ வுலகுஞ் சிவயயமே!

21. தொல்லையற்ற சுகம்

செல்வச் சாலைச் சேவகர் போல்
சேயை வளர்க்குஞ் செவிலியைப் போல்
நல்லி சைசைய் வீணையைப் போல்
நாத கான முரளியைப் போல்

எல்லை யற்ற வானகம் போல்
 இந்த உலகில் இருப்பவரே
 தொல்லை யற்ற சுகம்பெறுவார்
 சுத்தா னந்தச் சுடரோளியே.

22. தூரிய பரம சக்தி

பெரிய கடவின் ஆவியிலே
 பிறங்க மழையைப் பருகியதும்
 சிறிய விதையி னின்றெழுங்கே
 செழிக்கும் பயிரும் உயிருமெனத்
 தூரிய பரம சக்தியிலே
 தோன்றி யிந்த உயிருலகம்
 விரிய விரிய விணையோங்கி
 வெட்ட வெட்ட வளருவதே.

23. இயல்பான என்னை

பிறங்கே னென்று பேசுவதும்
 பிறங்க தொல்லை நீங்கிடவே
 துறங்கே னென்று பேசுவதும்
 துண்பப் பிணிகள் பலவருங்கி
 இறங்கேன் என்று பேசுவதும்
 இயல்பா யிருக்கும் என்னைநான்
 மறங்கேன் வன்று பேசுவதும்,
 மாயாதீதப் பரம் பொருளே !

24. கருதி முட்டை

கருதி முட்டை பலசுமங்கே
 சோர்ந்து ஞான மலையேறக்
 கருதிக் கருதிக் கால்சுறுக்கிக்
 தலை யேறிக் கிடப்பேண

வருதி வருதி என்றருளின்
பரிதியாக வழி காட்டி
இருதி என்றன் இதயத்தீத
இன்பங் காட்டி யிருப்பவனே !

25. படங்கள் படலம்

படங்கள் படலம் படலஸமாய்ப்
பாடி யாடிப் பாய்ந்திட்டும்
திடங்கொள் வெள்ளித் திரையிலகும்
தீப சாட்சி என்றிருந்தாய்
கடங்கள் கோடி நிறைந்தாலும்
கட் டில்லாத காற்றினைப்போல்
இடங்கொள் உலக நாடகத்தை
இருமை யின்றிப் பார்ப்பவனே !

26. கணபதியே !

கண்கள் இரண்டு மலராகக்
கருத்திற் கனிந்து பணிந்தேத்தி
எண்கள் நிறைந்த நினைவுகளை
எடுத்து மாலை தொடுத்தனித்தேதன்
உண்க வெண்றன் மனக்கவளாம்
உருட்டி யுருட்டி உவந்தனித்தேதன்
பண்கள் ஈந்து பாடுவித்த
பரம ஞை கணபதியே !

27. சம்மா யிருக்கும் சூட்சமம்

நம்ம திடத்தே நாழுன்றி
நானு பாவம் அற்றிருந்தால்
இம்மி யேனும் அச்சமில்லை
எள்ளி னளவும் கவலையில்லை

தம்மா லிந்தத் தாரணியிற்
 சகல வினையு நடக்குமப்பா
 சம்மா விருக்குஞ் சூட்சமத்தைத்
 துருவித் துருவி யறிவாயே.

28. அறிவிற்கறிவாம் அறிவு

எதுவே யன்றி யுலக மில்லை
 எந்த உயிர்க்கும் உயிர்ப்பில்லை
 எதுவே யன்றி எண்ணாரிதாம்
 இந்த வுலகிற் செயலில்லை
 பொதுமன் ஒரும் பொருளதுவே
 போதா னந்தக் கடலதுவே
 அதுவே நானென் றறிவதுவே
 அறிவிற் கறிவாம் அறிவாமே!

29. அலீக்கு மனம்

இல்லை யென்றும் உண்டென்றும்
 இனிய தென்றும் காப்பென்றும்
 நல்ல தென்றும் தீதென்றும்
 நண்ப னென்றும் பகையென்றும்
 அல்ல தென்றும் ஆமென்றும்
 அலீக்கு மனத்தை வேறுத்தால்
 எல்லை யில்லா ஒன்றினிலை
 இயல்பாய் இருக்க வழியாமே!

30. அல்ல வுடலம்

அல்ல உடலம், அல்ல மனம்
 அல்ல சித்தம் புத்தியல்ல
 அல்ல உலகம் என்றெழுதுக்கி
 ஆர்யான் பின்னே எனவினவி

கல்ல சுத்த சொருபத்தை
நானென் றிருக்கு ஞானங்களை
வல்ல சகச நிட்டர்களே
வாய்மை யாக வாழ்ந்தவராம்.

31. சாகாப்பொருள்

சாவை நன்றாய் ஆராய்ந்தால்
சாகாப் பொருளின் அறிவுதிக்கும்
யாவு மதுவென் றமர்ந்துவிடின்
அன்னி யத்திற் கிடமிலையே
ழுவும் பூவின் உயிர்க்குலமும்
தூவைக் கடந்த பொருளுடனே
யாவுங் தேவும் உண்ணுவன்னோ
அறிவா யிலகும் அதுவாமே!

32. அவனே நீ

நனவில் யாரே நடப்பவனே
நனவே யற்ற நீண்டதொரு
கனவில் யாரே உயிர்ப்பவனே
கன வொழிந்த சமுக்தியிலே
தனை யறிந்தார் சுகிப்பவனே
சத்தாங் துரிய நிலையிரிலே
அனைய தாரென் றறிபவன்யார்
அவனே நீயென் றறிவாயே.

33. என் சாயல்

கிளரு நினைப்பை யாரென்றே
கேட்டு வெளியே ஒட்டி விட்டால்
வளருஞ் சங்கற் பாதிகளின்
வளிய பாசத் தொல்லை யில்லை

குளிரு நீரில் ஆடுமதி
 குடைசெய் வானமதி நிழலே
 மினிரு மூலகம் எண்சாயல்,
 வேறொன் றில்லை பென்பாயே.

34. மலை மலையா நிலை

நாமே யிருக்கு நன்னிலையே
 நன்றாய் உண்றிக் கொண்டிருந்தால்
 பூமேல் வண்டு போலவந்தே
 புந்தி யாதி வாசனைகள்
 தாமே விலகும் என்றறிக்தே
 சகசா னக்த நிட்டரோல்லாம்
 மாமேரு மலை போலத்தாம்
 மலையா துன்னே நிலைபானுர்.

35. பூணமே

எதிலே எல்லாம் உதித்ததுவோ
 எதிலே எல்லாம் உறைவதுவோ
 எதிலே எல்லாம் அடங்கிடுமோ
 எதுவே உயிருக் குயிராமோ
 அதிலே மனதைக் கரைத்ததுவே
 அகில வுலகம் என்றறிக்தால்
 புதிதே இல்லை முதியதில்லை
 புறமும் உள்ளும் பூணமே.

36. தலைச்சுமை

மாண்டு மாண்டு செல்லுவதும்
 மாய உலகில் உடல்களாண்டே
 மீண்டும் மீண்டும் வருவதுவும்
 மெழுமை உணரா தின்னுமின்னும்

சண்டு வினைகள் சேர்ப்பதுவும்
இடர்க் குலத்தை எளிநாகத்
தாண்ட முடியா திருப்பதுவும்
தன்னை யறியாத் தலைச்சுமையே.

37. தன்னை அகலாதிருப்பதுவே

தன்னை யகலா திருப்பதுவே
தலையாங் ஏரும மூலகினிலே
தன்னை யறியும் அருளாறிவே
தலையாம் அறிவாம் உலகினிலே
தன்னை யன்றி வேறெறண்ணாத
தனமே துறவாம் உலகினிலே
பின்னை பென்ன பெற்றாலும்
பெற்ற தொன்றும் இலையாமே.

38. இருக்கும் இடத்தில்

இருக்கு மிடத்தில் இருஞ்சுவிட்டால்
இரண்டு மில்லை மூன்றுமில்லை
தருக்க வாதத் தொல்லையிலை
சாத்தி ரத்தின் ரண்டையிலை
பெருக்கப் பேசுஞ் சாதனத்தின்
பெயரு மில்லை அகங்கார
வருக்க மில்லை தனையறிக்க
வாய்மை யென்றே வாழ்வாமே.

39. ஆசைப்பேயை

ஆசைப் பேபை அடக்கவிட்டால்
அகக்கதைப் பாம்பை அடித்துவிட்டால்
பாச வலையை பறித்துவிட்டால்
பார்க்கு மூலகிற் பற்றுவிட்டால்

வேசை மனத்தை வென்றுவிட்டால்
 விருப்பு வெறுப்பை விட்டுவிட்டால்
 ஈச சீவ சகபேதம்
 இல்லை இன்பம் உண்டாமே!

40. காட்டுவானும்

காட்டு வானுங் காண்பானுங்
 காட்கி யாய்கல் ஏறிவரினத்தும்
 ஊட்டுவானு மாகி மென்றும்
 உள்ளே யுள்ள ஒருபொருளே
 நாட்ட மின்றி யறியாதே
 நானுபாவ முற்றுவகோர்
 விட்டி லொளிந்த பண்டத்தை
 விதி யெங்குக் தேடுவரே!

41. தன்னை வெல்ல

தன்னை வெல்ல முடியாதே
 தடித்த மூடச் செருக்காலே
 முன்னே யுழு உலகாள
 முரச நோட்டிச் சமர்ப்பிவாப்
 என்னே கண்டா ரிதுதியிலே
 இரத்த கொள்ள நீமகண்டார்.
 மின்னே புரியைக் கட்டியெமன்
 பேசா தழுத்துச் செலக்கண்டார்!

42. பொம்மைக்கூத்து

நாக்கைத் துருத்தி இருப்பதுவும்
 காடிப் பாம்பை யாட்டுவதும்
 முக்கைப் பிடித்து வருத்துவதும்
 முச்த்தைச் சிலக்க வைப்பதுவும்

யாக்கை நீட்டி மடக்குவதும்
யாரென் றறிந்து மனக்குரங்கின்
போக்கை யடக்க மாட்டாதார்
புரியும் பொம்மைக் கூத்துக்கேளை.

43. சுற்றிச் சுற்றி

சுற்றிச் சுற்றிப் புலன்வழியே
சுழன்று சுழன்று மனமயங்கி,
வெற்றி யென்றுக் தோல்லியன்றும்
விருப்ப மென்றும் வெறுப்பென்றும்
எற்றும் புயலில் அகப்பட்டே,
இருஷி காரச் சுழலினிலே,
பற்றிப் பற்றி யலைவார்கள்
பாசங் பிடித்த பாரினரே!

44. இருள் உண்டோ?

பொன்னாங் கணியைக் காட்டியானின்
பூவுக் கங்கை நிலையுண்டோ?
இன்னை விரவி எழுங்கதுவும்
இரவுக் கதன்முன் இடமுண்டோ?
பன்னை ஓலைக்கு பதங்காணப்
பரம ஞான குருமணியுன்
முன்னால் வந்த பிறகிக்க
மூட மனத்துக் கிருஞ்ஞடோ?

45. விடுதலையே

எந்த வேலை செய்தாலும்,
எங்கே யிருந்து பிழைத்தாலும்
அந்த வேலை ஜக்தீசன்
ஆணை யென்றே செய்திடுவாய்.

சொந்த வேலை யில்லாத
 சூட்சு மத்தைக் கண்டருளால்,
 வந்த வேலை செய்வாயேல்
 வாய்மை யான விடுதலையே.

46. காமரூபப்பேய்

காம ரூபப் பேயடங்காக்
 காளி வேடங் கட்டிப்பாரு
 நாம ரூப பேதமில்லா
 நடுவாம் பொருளை நாடுவதும்
 ஆமை ரோமங் கயிருக்கி
 ஆங சத்திற் கேணிகட்டி
 ஊமை சொல்ல முடமேறி
 உபரச் செல்லுங் கதையாமே.

47. உன்னுண்மை

வந்த தோடு போனதையும்
 வாத ணிப்பட் டெண்ணுதே
 சிந்தை யாதி கரணங்கள்
 சேட்டை யடங்கி நின்றிடவே
 பந்த பாச வினிமியாழியும்
 பரம துரியச் சுடர்விளங்கும்
 அந்தச் சுடரே உன்னுண்மை
 அறிவாய் உன்னே அறிவோனே.

48. தற்போத ஓழிவு

கற்போற் குகையி ஸ்ரையாமல்
 கற்ப கால மிருந்திடினும்
 விற்போ ஹடலை வளைத்திடினும்
 வீர வேலை செய்திடினும்

அற்பு தங்கள் காட்டிடனும்
அவதா ரப்பேர் பெற்றிடனும்
தற்போ தந்தை ஒழிக்காதார்
சாங்க மெப்த மாட்டாரே.

49. வழியாமே

ஆச னங்கள் போடுவதும்
அடசா தணங்கள் பயிலுவதும்
வாசி தண்ணீக் கட்டுவதும்
வாயின் மோனங் காப்பதுவும்
பூசை செப்து துதிப்பதுவும்
புண்ணி யங்கள் செப்வதுவும்
ஆசை மனத்தை அலையாமல்
அடங்கி வைக்க வழியாமே.

50. உடம்பேன்று

உடம்பென் துண்ணை கினைக்குமட்டும்
ஒதி யுணர்க்கும் பயனில்லை
அடங்கள் புரிந்தும் பயனில்லை
அகங்கா ரங்கள் கிளம்புமட்டும்
விடங்கொள் அரவு போலவரும்
விடய நாற்றம் உள்ளவரை
இடங்கொள் சுத்த சுதக்கிருத்தில்
இன்ப மெப்தல் முயற்கொம்பே.

51. அறிவாளந்தம்

பொறிக ஸடக்கி மனமடங்கிப்
புத்தி யடங்கிப் புறஞ்சிசல்லும்
வெறிகள் அடங்கிப் புகற்றிரும்பும்
வேட்டை யடங்கிப் பொய்ச்சமய

நெறிக எடங்கி நானென்னு
 நினைவு மடக்கி யுள்ளத்தே
 அறிவை அறிந்தங் கறிவானால்
 அறிவா எந்தம் பெறலாமே

52. ஆணவமே

முத்தைப் பூசி மினுக்குவதும்
 மூன்று பாஸை நூலறிவால்
 சுகத்தைப் பேசி மயக்குவதும்
 தருக்கஞ் செப்பக் கிளம்புவதும்
 அகத்தை யடக்க மாட்டாமல்
 அறிக்த தாகப் பிதற்றுவதும்
 சுகத்தைக் காண முடியாது
 தொல்லை செப்பும் ஆணவமே.

53. அதுவே நீ

சுகவுடலத் தற்டோதஞ்
 சாராது சுகசமதாய்ச்
 சுககணமாய்ச் சொல்லிறங்த
 துரியமகிழ் வானமுதாய்
 தகரவியன் பாழ்வெளியாய்த்
 தான்மயமா யுனதுள்ளம்
 அகமகமென் ரூடுதுபார்
 அதுவேகியென் நறிவாயே !

54. சொக்குப்பொடி

கருசேர் வினையைக் கரைக்காமல்
 ககன குளிகை பண் றுவதும்
 குருஞ னென்று சீடர்களைக்
 கட்டி யமளி செப்வதுவும்

முருகன் கண்ண னென்னிண்ட
 முரச கொட்டி வருவதுவும்
 சொருப ஞான மில்லாதார்
 சொக்குப் பொடியென் றறிந்தேனே!

55. தீரியாயானென்

சடமா முடவில் யானில்லை
 சமயச் சரக்கில் யானில்லை
 இடமா மூலகில் யானில்லை
 எங்கே யலைந்தும் யானில்லை
 அடமா மாசை யாணவத்தை
 அடக்கிப் பார்வை யுள்ளோடுக்கித்
 திடமா யிருக்குங் தீபநிலை
 திரியா யானென் றறிக்தேனே.

56. தூண்டாச்சோதி

ஆண்டா னடிமை யாவதுவும்
 அன்புத் தீயில் உருகுவதும்
 வேண்டாப் புவியைத் துறப்பதுவும்
 வேகப் புலனை யடக்குவதும்
 தாண்டா மனையைத் தாண்டுவதும்
 தன்னை யறிந்து தானுகித்
 தூண்டாச் சோதி மயமாகிச்
 சுத்தா னக்தங் கண்டிடவே.

57. அடங்கிய மோனம்

கடபடவென் ரேபுருட்டிக்
 கால மோட்டுங் கலைவேண்டேன்
 உடலுலக முண்மை யென்றே
 உளப் பொருளை மறக்கின்ற

படபடத்த பணி வேண்டேன்
 பற்றில்லாத பார்ப்பானுப்
 அடங்கி நிற்கும் மோனமதே
 ஐக்கொழிலின் வேண்டுவனே !

58. கண்ணுறங்கி

கண்ணு ரங்கிக் கருத்துறங்கிக்
 கணவு ரங்கிக் கருத்தலையும்
 மண்ணு ரங்கிப் போனாலும்
 மனதைக் சடந்த நானுறங்கென்
 எண்ணு மைந்து பதங்கள்
 இனைந்த வுடலங்கள் கழன்றாலும்
 உண்மை யான நானிருப்பேன்
 உண்மை யான உண்மையிதே.

59. இடத்தைக்கட்டி.

இடத்தைக் கட்டி யாண்டிடவும்
 இந்த மண்ணிற் பலர்வணங்க
 மடத்தைக் கட்டி மணிகட்டி
 மனித ரெல்லாம் எனதுருவப்
 படத்தைப் பூசை செய்திடவும்
 பரத்தை மறந்து வீணைகச்
 சடத்தைப் பூசை செய்திடவுங்
 தானேன், வேண்டேன் சுத்தியமே !

60. மயக்கொழித்த முனிவர்

மையுறையு மாதர்ஷிமு
 மயக்க மொழிக்க மாமுனிவர்
 கையுறையுங் கேளார்கள்
 காலில் விழுச் சொல்லார்கள்

பையுறவைப் பாரார்கள்
 பாரபட்சஞ் செய்பார்கள்
 பொய்யுறையைக் கிழித்துன்னுள்
 பொலியுமன்றை காட்டுவதே !

61. எனது நேகம்

எனது தேக மென்பதுவும்
 என்ன தில்ல மென்பதுவும்
 எனது சிடர் என்பதுவும்
 இதுவின் சொந்த மென்பதுவும்
 தனதே உண்மை என்பதுவும்
 தனக்கே வணக்கம் தேடுவதும்
 மனது செய்ய மாயமென்பார்
 மாரு ஞான மன்னர்களோ !

62. ஞான வரன்

ஊனைப் போட்டு மீன்பிடிக்கும்
 உபாயம் போலிவ் வுலகினிலே
 தேனைப் போலப் பேச்சுதீர்த்தே
 சிடர் பிடிக்கும் வலீஞுருண்டு
 மோனக் கள்ளர் பலருண்டு
 முத்துக் குளிக்கு முயற்சியைப்போல்
 தானே தன்னுட் சென்றாழ்ந்தே
 தானு யிருப்பன் ஞானவரன்.

63. விளக்கனையார்

முக்கு ணங்கள் போராடி
 மோது கின்ற கருங்கடலில்
 திக்கை துவும் அறியாதே
 திண்டாடும் உயிர்ப் படகைப்

பக்க முள்ள துறைகாட்டிப்
பரிவொ ஸிரும் விளக்கனையார்
எக்கு ணமும் இல்லாமல்
இருந்த படி இருப்பவரே.

64. உண்மை வாழ்வு

போன்றும் பொருளை நடாமல்
போக்கு வரவைத் தேடாமல்
கொன்றுண் பவரைக் கூடாமல்
கோபத் தீயிற் குதியாமல்
என்றும் உள்ள பொருளினையே
யென்னுள் யாகினன் நேயறிக்தே
மன்றுள் வாழும் பேரின்ப
வாழ்வே உண்மை வாழ்வாமே.

65. இறவாக் கலைஞர்

பெருக்கப் பெருக்கப் பேசியென்னே ?
பெரிய நால்கள் எழுதியென்னே ?
உருக்க உருக்கப் பாடியென்னே ?
உலகப் புகழைச் சூடியென்னே ?
தருக்க மின்றி வாய்டங்கித்
தன்னுள் மூழ்கிச் சலனமின்றி
இருக்கும் பேறு பெற்றவரே
இறவாக் கலையைக் கற்றவராம் !

66. தம்முள் நினைத்தார்

நின்று மிருந்தும் கிடங்குமிந்த
நிலையி அலகி வெங்கெங்கோ
சென்று காலம் வேண்டுவினை
செய்தும் பட்டுக் கொள்ளாதே

நன்று தம்முள் னேநிலைத்த
கல்லோ ரில்ல ரத்கிருஷ்டும்
வென்றி வீரன் வாளினைப்போல்
விகார மில்லா திருப்பாரே.

67. தலைச்சுமை

பொன்னைக் கண்டு பொன்னையும்
போகங் கண்டு போகசுகப்
பெண்ணைக் கண்டு, கலைஞரப்
பெருமை கண்டு மயங்காதே
உன்னைக் கண்டால் இவையெல்லாம்
ஊழை யாகித் தலைகுனியும்
தன்னைக் கண்ட பரமுக்தர்
தாங்கார் உலகத் தலைச்சுமையே!

68. முத்திக்கேற்ற முடிபு

முற்றுக் கொடுத்தே சரணடைக்கு
முதல்வன் பாதப் போதினையே
பற்றிப் பற்றிக் கதறுவதும்
பாடிப் பாடி யாடுவதும்
அற்றுப் பந்த பாசங்கள்
அகங்கை யற்றுச் சுத்தமன
முற்றுத் தன்னுள் அடங்குவதும்
முத்திக்கேற்ற முடிபாமே.

69. விழித்தேனே

குருவாய் நின்று மொழிவதுவுங்
குறிப் புணர்த்தி வழிகாட்டி
யருவாய் நின்று விளங்குவதும்
உரையு மனமுங் கடந்துணரும்

அருவாய் நின்றே கலப்பதுவும்
 ஆத்மா வென்றே அறிந்தவுடன்
 வெறுவாய் மெல்லும் வித்தைப்பூலாம்
 வீணை ரூதுக்கி விழித்தேனே !

70. சகஜ ஸ்த்ரி

தினைத்து இன்யும் பேதமனங்
 தீண்டா துள்ளே தியானித்தே
 அனைத்து மான்மக் கடவுளைன்றே
 யானு மதுவே யாவனைன்றே
 நினைத்து நினைத்துப் பழகிவிட்டால்
 நின்ற நிலையே நிலையாகித்
 தன்னைத் தவிர்த்து வேறில்லாச்
 சகஜ சித்தி அதுவாமே !

71. சகத்திற்கமைதி

கனவி அடலை மறப்பதுபோல்
 கண்ணை விழித்து வாழ்கின்ற
 கனவில் உடலை நானென்னும்
 நரவு ணர்வை மறந்துமனத்
 தினவில் லாது சித்தத்தீத
 திரையில் லாது திடமான
 தனது நிலையிற் தானிருந்தால்
 சகத்திற் கமைதி தரலாமே.

72. கார்த்திகை

நானு வுலகின் மருளாற்றே
 நாதங் கடந்த துரியவெளி
 மோனுகார மாய் விளங்கும்
 முக்திச் சிகர மலையேறி

நானு ரெண்னும் தகழியிலே
நான்கான் என்னும் திரிமயக்கி
ஞான ஒளி யேற்றுவதே
நல்ல தொரு கார்த்திகைபாம்.

73. யோக சித்தி

மோன மென்னும் ஆழியிலே
முழுகி யுலக முயிர் இறையாம்
ஆன மூன்று நிலையின்றி
ஆண்பெண் பாளின் உணர்வின்றி
ஞான வெள்ள நிறைவாகி
நானு தியா உபசாந்தக்
தானே யாகித் தழைப்பதுவே
சகச போக சித்தியதாம்!

74. அநு சுகமே

சுற்றித் திரிய மனக்குரங்கைச்
சும்மா விருக்கச் செப்பும்வித்தை
கற்றுத் தெரிந்து சித்தத்தைக்
கட்டத் தெரிந்துள் எமைதியினைப்
பெற்றுத் தெரிந்து பேசாத
பெருமையை யடைந்து முக்குணங்கள்
அற்றுப் பற்று மற்றின்றி
அறிவா யிருக்கும் அதுசுகமே.

75. யோகப் பயிற்சி

கள்ளச் சிக்கை களைவிடுவித்து
காமம் வெகுளி யச்சமின்றி
மெள்ள மெள்ளப் புலன்மனத்தை
வேகங் குறைத்து மோகமின்றி

உள்ளே யுழைக்கக் கற்பதுவே
 உண்மை யோகப் பயிற்சியதாம்
 அள்ளி அள்ளிப் பேரின்பம்
 அளிக்கு மதனை யாரறிவார் ?

76. ஆத்மா யான்

ஆத்மா யானென் நறிவதுவே
 அறிவிற் கறிவா மறிவாகும்
 ஆத்மா உண்மை என்பதுவே
 யானும் உண்மை யாவதுவாம்
 ஆத்மக் காதல் வளர்ப்பதுவே
 அன்புக் கடவு ளன்பாகும்
 ஆத்மா யானென் நிருப்பதுவே
 ஆனங் தத்தின் ஹீடாமே !

77. எனது வீடு

வஞ்ச வுடலின் புரைதாண்டி
 வளரு மாசைத் திரைதாண்டி
 நெஞ்ச மலையைத் தாண்டியெழும்
 நினைவுப் படலங் தாண்டியபின்
 பஞ்ச கோசச் சுவர்தாண்டிப்
 பார்க்கும் உலகப் படர்தாண்டி
 எஞ்சி நிற்கும் உளம்தாண்டி
 எனது வீடு சேர்ந்தேனே !

78. ஏந்த தூம்பு

பொரிக் தெழுங்க பொய்யகங்கை
 புறத்தே ஒழிந்து மனமாயக்
 கரிந்து போகக் கண்டுவிட்டாற்
 கவலை யில்லை, யச்சமில்லை..... .

எரிக்க தாம்புக் கபிற்றுலே
யெதையுங் கட்ட முடிந்திடுமோ?
அறிக்க மனத்தின் அகவுணரவும்
அவ்வா ருண்ணித் தளைக்காதோ!

79. காண்பான் யான்

மண்ணூகு முடலல்லேலன்
மாயப்பொய் மனமல்லேலன்
புண்ணூகும் வினையல்லேலன்
புவியல்லேலன் புகழல்லேலன்
எண்ணூகி யுரையாகி
யெண்ணூயிர்க்கும் அப்பாலாய்க்
கண்ணூகிக் காண்கின்ற
காண்பான் யானென் றறிக்கேதனே.

80. அயர நிலை

அயர நிலைமை யாவதுவும்
அமுத பானம் செய்வதுவும்
நமகின வெல்லுக் தந்திரமும்
காட்டங் தன்னை யுட்குவித்தே
தாமா மிதயப் பரம்பொருளே
தாமே ரௌண்றங் கறிந்தடங்கும்
அமைதி யின்ப மொன்றேகான்
ஆர்வ முள்ள நன்னெஞ்சே!

81. ஸீல ஞானி

காலமிடங் காரணங்கள்
கற்பனைகள் இவைகடக்கே
கோலம்பல கொண்டாடுக்
சுணைதொங்க வினைகடக்கே

ஞாலமெனுக் திரைகாட்டும்
நாடகமெல் லாங்கடக்டீச
சீலமுள்ள ஞானிதன்னுட்
சிற்சகமாய் இருப்பவனும்.

82. புலவிற் படகு

புளியினிலே தாமிருக்தும்
புனளினிலே படகினைப்போல்
எவரிடையும் சிக்காமல்
இருவினையிற் பற்றுமல்
சவுட்டை கம்பாடே
தற்போத மிழங்கிருக்கும்
அவரேரடின் ஞான்மையினை
அறிக் தட்க்கும் பெருக்தகையார்.

83. கற்றுழைக்கு

பற்று துள்ளப் பரம்பொருளைப்
பாரா துள்ளோ பார்ப்பவனை
முற்று தறினின் மோனகலம்
முயலா தான்ம முந்தியினை
இற்றே டுலகைத் திருத்திடுவோம்
என்றே பாடு முயற்சியெலாம்
கற்றுழைக்கு முட்டிடுங்கிக்
காயங் கட்டும் கதையாமே.

84. சும்யா இரு

ஏறி இறங்கும் அலைபோலே
இருட்டி விடியு நாட்போலே
மாறி மாறிக் காலவினை
மண்ணில் வினை யாடுதப்பா

குறும் பிரமன் பராளைகளைக்
கூற்றூர் உடைக்குங் கொள்கையினை
மீறி யுலக மில்லை யப்பா
விருப்பு வெறுப்பற் றிருசம்மா !

85. பிட்டுப்பிட்டு

முன்னே செழித்த தமிழத்தை
மூரி யுண்டு தேக்கெறியும்
முன்னே வாழ்ந்த நாகரிகம்
முகிஞ்ச தரையின் புதைபொருளாம்
இன்னே முளைத்த புதுமைகளும்
இனிமண் ஞைகிப் பழையனவாம்
பின்னே காலம் வந்துல்கைப்
பிட்டுப் பிட்டு விழுங்குதப்பா !

86. பழையில்லை

திங்க ஞக்குங் கரையுண்டு
தேவ ருக்குங் குறையுண்டு
செங்க திர்க்கும் வீழ்வுண்டு
செகத்தி னுக்கும் அழிவுண்டு
தங்கத் திற்கும் பழுதுண்டு
தானே தானும் மோனமுனி
புங்க வனின் உபசாங்கப்
பொலிவிற் கென்றும் பழுதிலையே.

87. நுய்யா ரெல்

மங்க லமும் மாரடிப்பும்
மணப் பறையும் பினப்பறையும்
பொங்கு கின்ற புகழிசையும்
புல்லர் சோல்லும் இறிவசையும்

கங்கு லுடன் பகலும்போற்
 கால வுலகைக் கலக்குமப்பா
 திங்க ணைப்போற் செங்கதிர்போல்
 சிரித்துச் சும்மா செல்வாயே.

88. புல்லாச்சே

முத்த ணையிற் பட்டுக்கொண்ட
 மூட மன வுலகினிலே
 செத்த வரை எழுப்பிடுவோம்
 தேகத்தைப் பொன் ஞக்கிடுவோம்
 இத்த லத்தில் வானகத்தை
 இறக்கிடு வோம்னப் புகன்றூர்
 எத்த ணையோ சித்தர்களும்
 இருக்த இடம் புல்லாச்சே.

89. தீ வினைகள்

உண்ணச் செய்யுங் தீவினைகள்
 உண்ட பிறகு மதமேறிப்
 பெண்ணை யென்னும் பெருங்காமப்
 பித்தர் செய்யுங் தீவினைகள்
 கண்ணே செய்யுங் தீவினைகள்
 கருத்தைப் பற்றுங் தீவினைகள்
 கண்ணே கண்ணே காணுபிக்
 காலம் உண் னும் வினையுலகை.

90. ஸிப்பு

மண்ணை லாகி மட்குடம்போல்
 மண்ணுப் முடியும் உலகினிலே
 கண்ணிற் புத்தி விட்டுமதி
 கலக்கி ஆளைச் சிரழிக்கும்

பெண்ணிற் புத்தி விட்டு வீண்
பேச்சுப் பேசி விறப்பவரை
எண்ணி எண்ணி எனக்குதிதம்
எரிப்புஞ் சிரிப்பும் வருகுதையே !

91. உன்னை என்னுள்

தன்னைப் பேர்லை பிறரைந்றே
தத்துவங்கள் பேசியுடன்
என்னைப் போலே யாருமில்லை
எனதே உண்மை என்னுதே
முன்னே நின்று முழுப்பொருளை
மேரன மாகக் காட்டுகின்ற
உன்னைப் போல யானிருக்க
உன்னை என்னுள் வைத்திடுவாய்.

92. உலகம்யா

பட்டுக் கொண்ட பேர்களை
படுத்தி வைக்கும் பாட்டையெல்லாம்
பட்டுப் பட்டுப் பார்த்துவிட்டேன்
பரதே வதையே உலகம்மா
கிட்ட வந்தென் முக்கியினைக்
கெடுக்காதே பேர் தொடுக்காதே
எட்டி நின்றே விளையாடாய்
இயற்கை யான் முக்குணமே.

93. வருமோ ?

கனமாய் வெல்லங் கரைத்தாலும்
கடலிற் பான கம்வருமோ ?
தனமாய்க் கட்டிக் குஷித்தாலும்
தன்னுள் இன்பங் தான்வருமோ ?

இனமா யுலகம் சேர்க்காலும்
 ஏகாங் தத்தின் சுகம்வருமோ ?
 மனமா யத்தாற் கற்றுலும்
 மாரு ஞான மதிவருமோ ?

94. உன்னைத் தவிர

உன்னைத் தவிர யாசிடம்போப்
 உரைப்பே னென்ற னுள்ளமெல்லாம்
 என்னைப் பெற்ற சுத்தசக்தி
 யிறைவா, கருணைத் தடங்கடலே
 பொன்னைப் பெற்ற போகமெல்லாம்
 புளித்துப் போகப் பூரணங்கும்
 கிண்ணைப் பெற்ற பரமசக
 நிட்டை யாக நீவளர்வாய்.

95. அங்குமிங்கும்

அங்கு மிங்கு மலையாஸ்
 அதையும் இதையும் பற்றுமல்
 எங்கும் இருக்கும் சுத்த சக்தி
 இதையும் உன்னை இதயத்தே
 தங்கி பிருந்து தானுன்
 சகச நிலையிற் கலந்திருக்கும்
 துங்க மான யோகமருள்
 துரியா தீதுப் பரம்பொருளே !

96. அநுவியைப்போல்

நிலை யறியா மனப்பேயை
 நின்று நிறுத்தி யுள்ளத்தே
 கலை வனரும் உள்ளத்தைக்
 கவிதை யிலே கட்டவிழ்த்து

மலை வளரும் அருவியைப்போல்
வாழ்ந்துன் இன்பக் கடவினிலே
அலை புரஞ்சும் தூயசச்சி
தானந்தப் ரூக வருள்வாய்.

97. காவாய்

அலையா திருக்கப் பேதைமனம்
அழியா திருக்க வள்ளங்டு
குலையா திருக்க மதிப்பொலைவு
குன்று திருக்க தவசிசல்வம்
மலையா திருக்க வுலகினிலே
மயங்கா திருக்கப் பொய்மயக்கில்
கலையா திருக்க மகதுரியம்
காவாய் இன்பத் தடங்கடலே !

98. இயல்பாயிருக்க

மோகங் கொண்ட உலகினிலே
மூர்க்க வஞ்சக் காட்டினிலே
தாகங் கொண்டுன் வானரூஜோச்
சரண் புகுந்து கவுகின்றேன்
வேகங் கொண்ட வெம்மாய
வெறிக ளென்னைத் தாக்காமல்
ஏகங் கொண்ட உன் னுணர்வில்
இயல்பா யிருக்க நீயருளே !

99. ஊறிடுவாய்

ஊரார் என்னைப் புறம்பேசி
ஓதுக்கி வம்பு செய்திடுமும்
பாரா லயத்தில் பெருமானே
பற்றை யெல்லாம் உன்னிடமே

பேர திருக்கச் செய்துநிதம்
 பேசி வென்னுள் அருட்கவிதை
 ஓரா யிரமாய் ஊறிடுவாய்
 உயிருக் குற்ற ஓர்துணைவா !

100 ஆன்ம வீணை

பேச்சில் நாளைச் சூதாடிப்
 பேரும் புகழும் மிகத்தேடி
 முச்சைப் போக்கும் இழிவின்றி
 மேரனக் குதையில் இனிதிருந்தே
 ஏச்சக் காட்டும் உலகினிலே
 ஏமா றுமல் உன்னருளால்
 ஒச்சி யான்ம வீணைபொலி
 ஒமென் றிசைக்க வருவாயே !

101. ஆசைப்பேய்

ஆசைப் பேயும் அடங்காத
 ஆண் வாதிப் பேய்க்கணமும்
 தேசைப் பறிக்கும் பெருங்காமத்
 தீய பேயும் பொறுமையற்ற
 நாசப் பேய் பொறுமையெனும்
 நாகப் பேயும் பிடிக்காமல்
 கேசப் பட்டுன் அன்புசிலை
 நிற்குக் தூய்மை அருள்வாயே !

102. நீயும் நானும்

நாயைப் போலே வள்ளன்னும்
 கச்சக் கோபப் புயலொழியப்
 பாயும் கொச்சைச் சூதாழியப்
 பங்கப் படுத்தும் பொய்யொழியப்.

நீயும் நானும் உடனுகி
நியே உலக வாழ்வாகி
வாயைத் திறக்தால் உள்ளவாழ்ந்தும்
வரமே யருளென் னுடையானே !

103. பாடிப்பாடி

ஓடி ஓடி உலகெல்லாம்
ஒவ்வொ ரூவர் நாட்டினையும்
நாடி நாடி நன்றாக
நலமுங் தீதும் கண்டறிக்கீதன்
தேடித் தேடித் திரிந்தெல்லாஞ்
சிறுமை யுற்றுத் தேப்க்கதினிப்
பாடிப் பாடி யுனைக்காடிப்
பரமா னந்த மெய்துவனே.

104. நெருங்க நெருங்க

கெருங்க நெருங்க மாந்தர்களை
கெஞ்சங் தொட்டுக் கண்காணப்
பெருங்கோ எச்ச மழுக்காறு
பிரிந்த சாதி மதச்சள்ளை
நொருங்குஞ் செல்வச் செருங்குகளை
நூறுண் டாகக் கண்டலுத்தேதன்
அரும்பும் அன்பைக் கண்டிடவே
ஆசை கொண்டேன் அம்மானே !

105. நேரங்களிய

கேசங் கனிய நின்பாலே
நினைவு கனிய நின்னன்புப்
பாசங் கனிய அதுபவத்தைப்
பார்த்துக் கனிய நன்மனது

ஒதை கனிய ஒளி கனிய
 உள்ளங் கனிய உள்ளோந்து
 சோசங் கனியக் ருணங்கனியக்
 ருணங் கடந்த கனிவருளே !

106. உலகே

ஒன்றே கடவுள் என்றறிவீர்
 உள்ளங் கூடி உணர்ந்திடுவீர்
 ஒன்றே எல்லா வயிர்க்குலமும்
 உண்மை யான்ம தேயமுறீர்
 நன்றே நாடி நலம்புரிவீர்
 நானே நானே யென்னைதீர்
 வென்றே புலளை ஆண்டிடுவீர்
 விரிவான் குழும் உலகேரே.

107. தாயின் கருணை

தாயின் கருணை காட்டிடுவீர்
 தருண மழைபோல் உருகிடுவீர்
 சேயின் உள்ளத் தெளிவுடனே
 சேர்ந்து வாழுப் பழகிடுவீர்
 கோயி லான வுலகினிலே
 குயிலார்சோலை எனச் செழிப்பீர்
 துப இன்பச் சுடரான
 சுத்த சக்தி அருளாலே !

ஞானமாலை முற்றும்

